

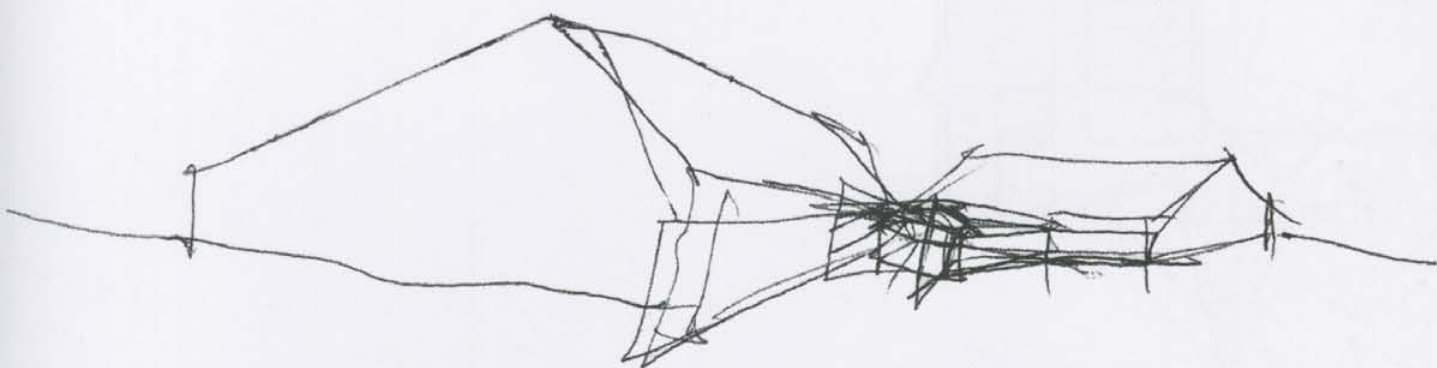

ל

כ

ש

ת

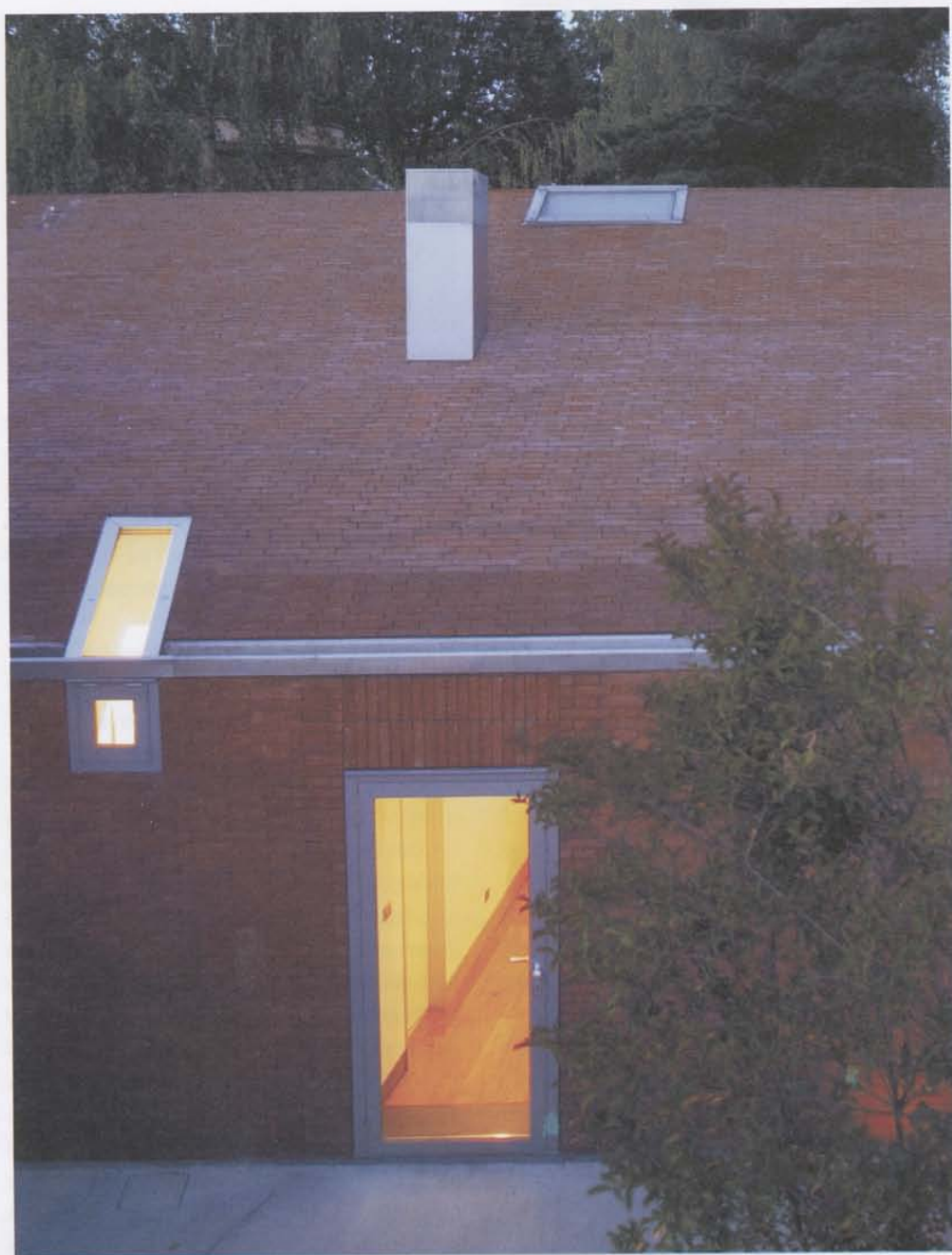
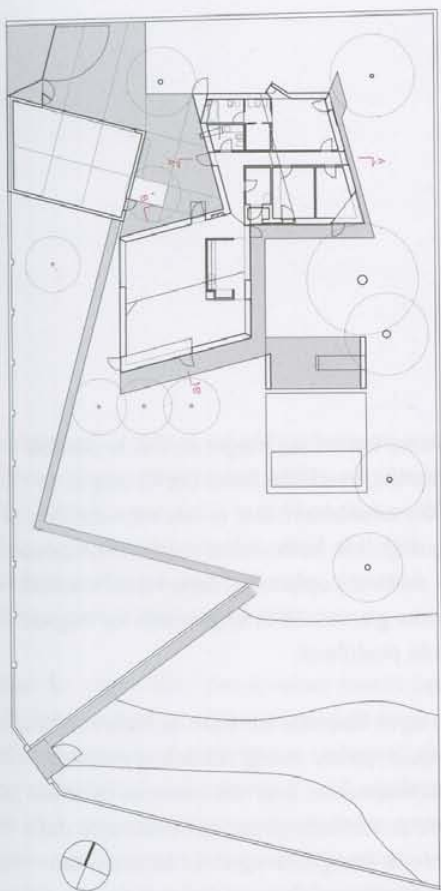
Hand-drawn architectural sketch of a house, showing a gabled roof and a central section with a complex, multi-layered structure.

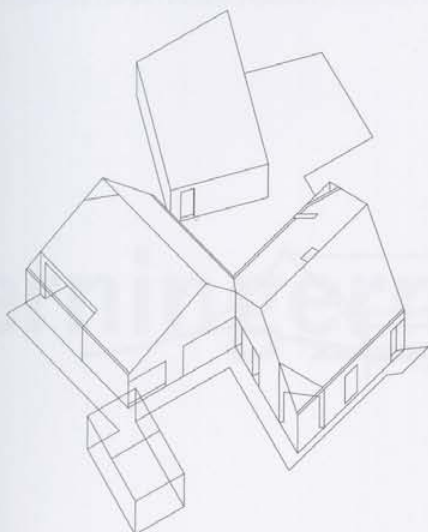

TEKST SUSANNE ULRIK · FOTOS FEDERICO BRUNETTI

terningerne er kastet

casa st af liverani/molteni architetti

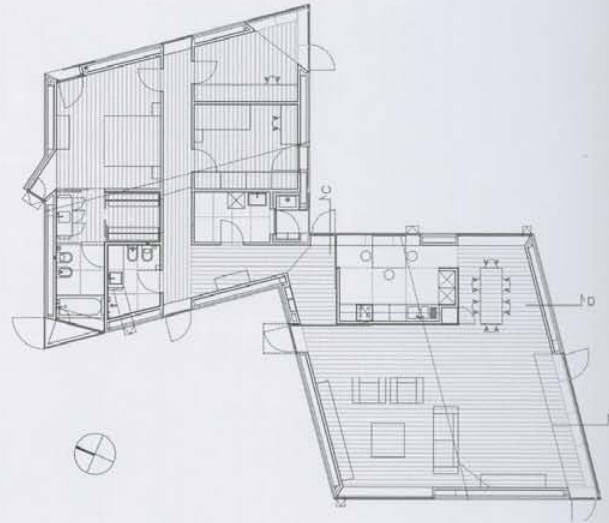

castet
casa st. alberti/milano architetti

Murværket virker som et fint betræk, der er blevet skåret til og sømmet op – men vi er jo også i Milano, hvor der er tradition for haute couture og design.

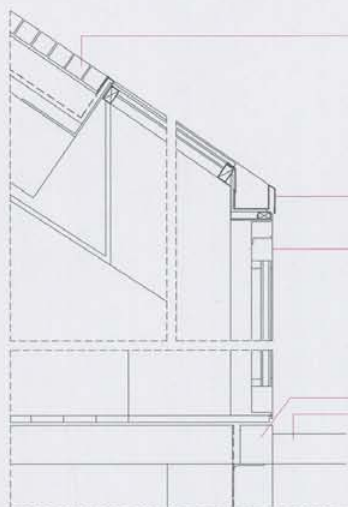
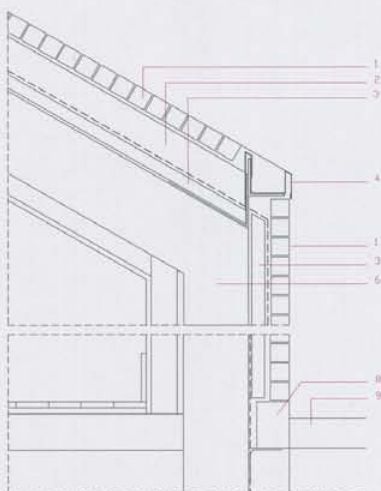
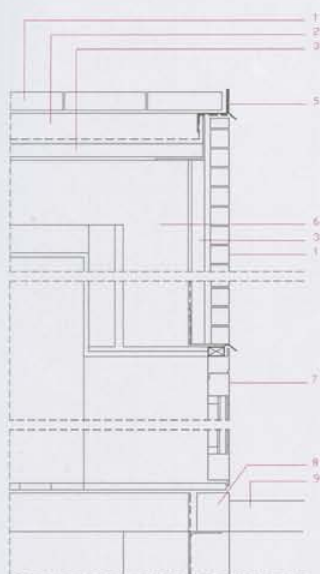

Inde i huset er der intet spor af mursten.

Gårdhave mellem garage og bolig. Herfra kan man gå ind i den fjerneste del, der rummer soveværelser og bad, og i den nærmeste til køkken og opholdsrum. Belægningen er af beton og fortsætter i et smalt bånd omkring bygningernes fundament.

SNIT

1. Teglbeklædning
2. Afretningslag
3. Isolering
4. Tagrende
5. Løskant
6. Bærende konstruktion
7. Vindueselement
8. Præfabrikeret betonbjælke
9. Betonbelægning

Det unge bygherrepar havde nogle veldefinerede ønsker til deres nye hus i Barlassina uden for Milano, da de i 2000 henvendte sig til liverani/molteni architetti.

De vidste, hvor de forskellige rum skulle ligge i forhold til hinanden. Huset skulle være i ét plan og af mursten og med sadeltag. Det måtte koste op til 300.000€, og alle de træer, der stod på grunden, skulle have lov til at blive stående. Hvad de ikke vidste, var hvordan deres nye hjem ville komme til at se ud.

Med udgangspunkt i disse ønsker og lyst til at udfordre traditionerne er der bygget 3 enheder, som er forbundne af befæstede arealer af

lys beton. Fra denne base rejser de geometriske huskroppe sig på et ganske lavt synligt fundament. Boligen ligger på den nordlige og fladeste del af grunden. De to største enheder er ensdannede rhomber, der er bygget sammen i spidsen. De har begge saddeltag og rummer henholdsvis opholdsstue/spisekøkken og bad, garderobe, to soveværelser og et arbejdsværelse.

En garage på sned lukker af ud til vejen, så der dannes en kantet gårdhave, der vender mod vest, hvorfra man kan gå ind i begge dele af huset. På østsiden af huset er endnu et opholdsareal, hvis kvadratiske form dannes

af de to husfacader og en pergola. Den er græsbevokset og åben ud til haven og to store cedertræer. Vinduerne er sat tæt ved jordoverfladen og understreger husets tætte forbindelse til haven.

Overfladerne er så homogene, som det nu kan lade sig gøre, når vi taler om murstensværk, fugen er den smallest tænkelige og er udført med en klæbemørtel. Facadernes murværk fortsætter op over tagfladerne i det samme forbandt. Fladerne er kun adskilt af en diskret ståltagrende. Over døre og under og mellem nogle af vinduespartierne er der muret et standerskifte.

Den rolige stofflighed med let horisontal prægning kaster et samlende svøb over de spidse og i boligsammenhæng utraditionelle vinkler. Det plejer at være offentlige byggerier og monumenter, der er legepladser for polemiske eksperimenter med rum og former, så det er inspirerende at studere denne leg med boligens rum og udearealer.

Huse og have byder på mange hjørner, kanter, kroge og passager og er derfor vanskelige at gøre rede for, især på fotos. De skæve vinkler driller opfattelsen af perspektiv og afstande. Det er kort sagt et hus, der udfordrer sanseapparatet, og gør det så vældig delikat og indbydende.

liverani/molteni architetti studio er dannet i 1999 og har tegnestue i Milano.

Ikke overraskende er den ene af tegnestuens indehavere Enrico Molteni, der har tegnet huset her, elev af den portugisiske arkitekt Alvaro Siza og som har skrevet bogen 'Alvaro Siza. Case 1954-2004.'

Andrea Liverani, den anden indehaver, har en universitetsgrad i byplanlægning og betydelig erfaring inden for emnet.

Tegnestuens potentiale spænder over byplanlægning, landskabs- og bygningsdesign.

I den rette vinkel mellem de to facader ligger et mere grønt opholdsareal, der ligger i forbindelse med haven. Til venstre er den afgrænset af en pergola, som er bygget efter billederne blev taget. Fotografen har stået under et stort cedertræ, som bygherren ville bevare.